

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΖΑΡΗ

ΑΚΟΓΟΥΘΕΙΑ

ΑΚΑΔΙΣΤΟΥ ΥΜΙΝΟΥ

Επιτροπή Καθηγητών και Ακαδημαϊκών Συνεργάτων

μετά πλήρους τυπικής διατάξεως

Αθήνα, 2013

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ο Ακάθιστος ύμνος ψάλλεται, ώς γνωστόν, **τμηματικῶς**, τῇ α' β' γ' καὶ δ'
Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν μετά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

Τῇ ε' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ψάλλεται όλόκληρος ὁ Ακάθιστος "Ύμνος,
συνήθως μέν μετά Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἐνιαχοῦ ὅμως ψάλλεται καὶ ἐν Ὁρθῷ.

Ο Ακάθιστος μετ' Ἀποδείπνου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ιερέως, αρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.
Μετά τό **Ἄξιον ἔστιν** ψάλλομεν **Τό προσταχθέν μυστικῶς** (ἰδέ κατωτέρω, σελ. 6). Καί
ἀναγινώσκεται ύπο τοῦ Ιερέως ή Α' Στάσις τῶν οἴκων τῆς Θεοτόκου. Είτα ψάλλεται ή Α'
καὶ Γ' ὡδή τοῦ Κανόνος, ώς καὶ τό σύντομον **Τῇ Υπερμάχῳ**. Καί ἀναγινώσκεται ή Β'
Στάσις τῶν οἴκων τῆς Θεοτόκου, ώς καὶ τό σύντομον **Τῇ Υπερμάχῳ**, μεθ' ἦν ὁ Β' χορός
ἀρχεται τῆς Δ'. Ωδής τοῦ Κανόνος ἔως καὶ τῆς ΣΤ'. Είτα ψάλλεται τό Κοντάκιον **Τῇ Υπερμάχῳ**.
Καί ἀναγινώσκεται ή Γ' Στάσις τῶν οἴκων τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολούθως αἱ
λοιπαὶ ὡδαί τοῦ Κανόνος, ώς καὶ τό σύντομον **Τῇ Υπερμάχῳ**. Καί ἀναγινώσκεται ή
τελευταία (Δ') στάσις τῶν οἴκων τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ πρῶτος Οἶκος. Αὖθις **Τῇ Υπερμάχῳ**. Είτα τό Τρισάγιον κ.τ.λ. τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ο Ιερεύς : Εὐλογητός ὁ Θεός ήμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Αναγνώστης : Άμήν.

Ο Ιερεύς : Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ήμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ήμῖν, καὶ
καθάρισον ήμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος, καὶ σῶσον, Αγαθέ, τὰς
ψυχὰς ήμῶν. Άμήν.

Ο Αναγνώστης :

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ήμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ήμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ήμῖν. Άγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ήμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Λόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ιερεύς : Ὅτι Σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ ιβ'**). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Λεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Λεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός Ν' (50^{ος})

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιομῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλειον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντεις με ύσσωπω καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ύπερ χιόνα λευκανθήσομαι.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου
καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος
μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ
ἐπιστρέψουσι. Τῦσαί με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
Σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ
τὴν αἶνεσίν Σου. Ὁτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν-
όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου
τὴν Σιῶν καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε
εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα
τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμός ΞΘ' (69^{ος})

Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί
μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὅπισα καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου κακά. Αποστραφήτωσαν
παραντίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι.
Εὗγε, εὗγε. Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ Σοὶ
πάντες οἱ ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ λεγέτωσαν διαπαντός.
Μεγαλυνθήτῳ ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου. Ἐγὼ
δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου
καὶ ὁύστης μου εἶ Σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός PMB' (142^{ος})

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ
μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὁτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού εἰμι.

Η Δοξολογία

Λόξα ἐν ύψιστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ. Υμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουρανίε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁτι Σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, Σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Αμήν. Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσται τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν Σοι. Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὁτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε. Καταξίωσον,

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡ λπίσαμεν ἐπί Σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

TO MIKRON APODEITNON

Tó “Ἄξιόν ἐστιν”

Αξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ήμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τήν Ε' Παρασκευήν μετά τό Ἀξιον ἐστιν ψάλλομεν **Τό προσταχθέν μυστικῶς**

Ἕκσος λαδί Νη

Η ακολουθία του ακαείστου υμνου

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ο Κανών ό όποιος ἀκολουθεῖ, τονίσθηκε μέ βάση τούς Κανόνες τῶν Ἀντωνίου Σύρκα, Κωνσταντίνου Πανᾶ και Ἐμμανουήλ Φαρλέκα. Ιδιαίτερη προσπάθεια ἔχει καταβληθεῖ ὅστε νά ἀποδοθεῖ πιστά ἡ στίξη και ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου τοῦ Κανόνος, ό όποιος εἶναι ποίημα Ἰωσῆφ τοῦ Υμνογράφου (+883).

ОДН а'

(B) |³ Κατεύθυνται τοις πλησίοις |² οι θεοί |³ Α' & Β' χορός
(M) |³ Κατεύθυνται τοις πλησίοις |² οι θεοί |³
(B) |³ Κατεύθυνται τοις πλησίοις |² οι θεοί |³
Α νοι ξω το στο μα μου και πληρωθή σε ται
Πνευματος ^(Δ) και λογον ερευξο μαι τη βασι
λιδι Μη τοι ^(Π) και ο φθησο μαι φαι δρως πανη γυ
η |³ Κατεύθυνται τοις πλησίοις |² οι θεοί |³
νρι ζων και ασω γη θο με νος τα αν της τα
θαν μα τα |² οι θεοί |³
θαν μα τα |² οι θεοί |³

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜНОΥ

Β' χορός
 (B) **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 (B) **ά** δαμ ε πα νοο θω σις χαι ρε Παρ θε νε θε
 ο νυμ φε του Α δου η νε κω σις χαι ρε πα να μω
 με το πα λα τι ον του μο νου βα σι ι λε ως
 π ρχαι ρε θρο νε πν οι νε του Παντο κρα το ρος

Α' χορός

(B) Λοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω πνευ μα τι
(B) Ρο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο νη βλα
στη σα σα στη μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η τε ξα
σα σα το ο σφρα δι ον του παν των βα σι ι λε ως
(B) πρ χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμον δι α σω σμα

(B) Και νυ νν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

(B) | ταῦτα πάντα τὰ τοῦ
M γνει ας θη σαν ρι σμα χαι ρε δι ης εκ του
(M) πτω μα τος η μων ε ξα νε στημεν ρι χαι ρε η δυ
(B) πνο ον κρι νον Δε σποι να πι στους εν ω δι ι
(D) α ζων π θυ μι α μα εν ο σμον μν υρον πο λυ τι
(B)
π μον

6
χ

ΩΔΗ Γ'

A' - B' χορός

(B) | ταῦτα πάντα τὰ τοῦ
(D) Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο ο κε
(B) ως ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δι θι α σον συγ
(B) κρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω
(B) ω ω σον π Και εν τη θει α δο ξη σου στε φα
(B) νων δο ο ξης α ξι ω σον

6
χ

A' χορός

(B) |² ταῦτα πάντα τὰ τοῦ
M πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας ρι
(B)

6
χ

(B) | ταῦτα πάντα τὰ τοῦ
(D) Στα χυν η βλα στη σα σα το θει ει ει ον ως

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

(B)

χω ω ρα α νη ρο τος σα φως ^Δ_{χαι} ρε εμ ψυ χε
τρα πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη σα α α
σα ^(B) π_q χαι αι ρε του ζων τος ν δα τος πη γη
α κε ε νω τος Δε σποι να 6
λ
B' χορός

(M) (B)

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας 6
λ

(B) (Δ)

Λα μα λις τον μο σχον η τε κου ου ου σα τον
α α μω μον χαι ρε τοις πι στοις ^Δ_{χαι} ρε α μνας κυ η
σα α σα Θε ου α μνον τον αι ρο ο ον τα ^(M)_{π_q} κο
ο σμου παν τος τα πται σμα τα χαι ρε θερ μον
ι λα στη ρι ον 6
λ
A' χορός

(B)³

Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω πνευ μα τι
θρος φα ει νος χαι ρε η μο ο ο νη 6
λ

(B)³ (Δ)³

τον η η λι ον φε ρου σα Χρι στον ^Δ_{φω} τος κα

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

(Π)
τοι κη τη ρι ι ον χαι ρε το σκο τος λυ σα
(Μ) (Δ)
α α σα π^q ρ^o και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο λο
τε λω ως εκ μει ω σα σα
6
λ
B' χορός

(B)
και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
6
λ
(B)
χαι ρε πν λη μο νη ην ο Λο ο ο γος δι
ω ω δευ σε μο νος η μο χλους Δ^π^q και πν λας α δου Δε
σποι οι να τω το κω σου συν τρι ψα α α σα
(Π)
(B)
χαι ρε η θει α ει σο δος
π^q
τό τέλος ό A' χορός

των σω ζο με ε νων πα νυ μνη τε
6
λ

ΩΛΗ Λ'

B' χορός

(B)²
κα θη με νος εν δο ο ξη ε πι θρο
ο νου θε ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη
λ

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ο ηλ θεν I η σους ο ο υ περ θε ος π⁶
χ
τη^(B) α
π
q
κη ρα τω πα λα μη και δι ε σω ω σε π
q τους κραν
γα ζον τας δο ξα χρι στε τη δυ να μ
χ μει σου

A' χορός

(B) π² ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας

(B)² ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς
Ε φω ναις α σμα των πι ι στει δ^Δ σοι βο ω ω
μεν πα νυ μνη τε χαι ρε πι ον ο ο ρος και
τε τυ ρω με ε νο ον εν πνευ μα τι χαι ρε
λυ χνι α και στα μνε μα να φε ρον σα π³
(B) γ² λυ υ και αι νον τα των εν σε βω ων αι σθη τη ρι
α
χ
α

B' χορός

(B) π² ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας

(B)² ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς
Ι λα στη ρι ον του κο ο σμου δ^Δ χαι ρε α α

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

χραν τε Δε σποι να ⁶
 χαι ρε κλι μαξ γη ^ο η θεν παν
 τας α νυ ψωω σα α σα χα ρι τι ^(Π)
 χαι ρε η
 γε φυ ρα ον τως η με τα γου ου σα ³
 εκ θα να
 του πα α αν τας προς ζω ^π ην τους υ μνουν τας σε ²
⁶
^λ

Α' χορός

^(B) ^(M) ^(B)
 πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 ρ ρ ^(B)
 ου ρα νω ω ων υ ψη λο τε ε ρα α α

^(M)
 α ^{z'} ^λ ρα γι ης το θε με λι ον εν τη
 ση νη δυ υ ι α ραντε α κο ο πω ως βα
 στα σα σα ^(Π) ³ ρα κογ ρυ λη προ φυ ραν θει αν βα
 ρα ^π ^q εξ αι μα των σου ^Δ τω βα σι λει ει των
 δυ να με ων ⁶
^λ

Β' χορός

^(B)
 Λο ξα Πα τοι και Υι ω και Α γι ω πνευ μα τι ⁶
^λ

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

(B)² Μο^σ μο θε την η τε κου ου σα Δ² α λη θω
(M) ως χαι ρε Δε σποι να^λ τον τας α νο μι ι ας
(M) παν των δω ρε α αν ε ε ξα λει φον τα α
(B)² κα τα νο η τον βα θος υ ψος αρ ρη τον π^q α
(B) πει ρο γα με δι ης η μει εις ε θε ω θη μεν λ
A' χορός

(B) Και νυ νν και α ει και εις τους αι ω νας των
(B) αι ω νων α μην λ
(B)² Σε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω Δ² α χει ρο ο
(M) πλο κον στε φα νον λ α νυ μνο λο γου ου μεν
(M) (P)² χαι ρε σοι παρ θε ε νε ε κραν γα ζον τες λ το φυ
(P)² λα κτη ρι ον παν των και χα ρα α κω ω μα π
(Δ) και κρα ται ω ω μα Δ
(M) και ι ε ρο ον κα τα φυ γι ον λ

τό τέλος ο B' χορός

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

ΩΔΗ Ε'

Α' χροός

(B) Καταράση
ξε στη τα συμ παντα ε πι τη θει α δο ξη
(Δ) σου σν υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε
(Δ) ε σχες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και
(M) τε ε το κας α χρο νον υι ον πα σι τοις υ μνου
σι σε σω τη ρι ι αν βρα α βευ ον τα

Β' χροός

(B) Ιωάννης
(M) Ιωάννης
(B) Ιωάννης
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας

(B) Ιωάννης
Θ δον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε πα να μω
με Δη η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ας σω
σα σα κο ο σμον χαι ρε Θε ο ο νν υ νμ φε
α κου σμα και λα λη μα φοι κτον Ζ' Χαι ρε ενδι αι
τη μα Χ του Δε σπο ο του της κτι σε ως

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

Α' χορός
 (B) Περιπατητικός θεοφάνειας
 (M) Μεταμορφώσεως του Ιησού Χριστού
 (B) Επιβίβασης στην Αγία Τράπεζα
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 (B) Σχυτικός θεοφάνειας
 Ι σχυτικός θεοφάνειας
 τε ρά το ο πε α γι α σμα τος της δο ο εης
 (N) νε κρω σις Α α δου νυμ φων ο λο ο φω ω ω
 τε ρά χαι ρε των Αγ γε λωνχαρ μο νη ρά χαι ρε η
 βο η θει α ρά των πι στω ως δε ο με νων σου
 6 ρά
 6 ρά
 6 ρά

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

Α' χορός

(B) Λο³ ξα³ Πα³ τοι και³ γι² ω² και² α² γι² ω πνευ μα² τι²

(B) Πω νυ με νοι σθε νει σου πι στως α να βο ω μεν
σοι ^Δ χαι ρε πο ο ο λις του παμ βα σι λε εως
δε δο ξα σμε να και α ξι α α κου ου στα ^Δ πε
ρι η η ης ^χ λε λα λην ται σα φως ο ρος α
λα το μη τον ^χ χαι ρε βα θος α με τρη τον ^χ

Β' χορός

(B) καὶ νῦν ὅτι καὶ αὐτοῖς εἰς τοὺς αἵωνας τῶν
αἱωνίας μήν
(B) Καὶ νῦν χωρὸν σκηνὴν πάτερ λόγου χαιρετε
χρονίαν τε κούρον χλοές ητον θεοὺς μαρτυρίας γαρ οἱ
την πρόσωπα γαρ γου σαχαιρεπάνθαμαν μαστεπάνθαν
τῶν πρόσωπον Θεοῦ καταλαληγῆτων μακαρίοις

των σε λα⁶

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

τό τέλος ὁ Α' χορός

Θεοκαστότε

6
λ

ОДН СТ'

B' & A' χορός

(Π) Την θει αν ταν την και παν τι μον τε λουν τες ε οο
την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος **(Β)** π **q** δευ τε
τας χει ρας κρο τη σω μεν **Δ** τον εξ αν της τε χθε
εν τα Θε ον δο ξα ζον τες **6** **λ**

6
λ

Β' χρόνος

περικέπτεσθαι περικέπτεσθαι ² περικέπτεσθαι |
προστίθεσθαι προστίθεσθαι |
προστίθεσθαι προστίθεσθαι |

△

(Π)
πα στας του λο γου α μο λυν τε αι τι α της των
παν των θε ω σε ως χαι ρε πα α να χραν τε ^π_q των
(Β)₂
προ φη των πε ρι η χη μα ^Δ_Δ χαι ρε των A πο
²
στο λων το ο εγ κα λω πι σμα ⁶_λ

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

Α' χορός

(Π) ριπτασιον η
π ε ρ α γι α Θ ε ο το κε σω σον η

μας
(Π)
Εκ σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ θε
ας η λυ σα σα ο θεν βο ω μεν σοι **(B) π** ρε ο πο
κος ο εν δρο σος ον Γε δε ων Παρ θε ε νε προ
ε θε α σα το
6

B' xooóc

π **λο** ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι
(Π) Ι δου σοι χαι ρε κραυγα ζο μεν λι μην η μιν γε νου
θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ον π η εν τω πε
λα γει των θλι ψε ων Δ ι και των σκαν δα λων πα αν
των του πο λε μη το ρος

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

A' χορός

(Π) π | 3 και | 3 ει | 2 αι | 3 νας των αι ω
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην Δ
νων α μην Δ

(Π) χα | 3 ρας αι | 3 τι | 2 α χα | 3 ρι | 2 τωσον | 3 η | 3 μων τον λο γι
χα ρας αι τι α χα ρι τωσον η μων τον λο γι

σμον του κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η α φλε κτο ος βα
σμον του κραυ γα ζειν σοι χαι ρε η α φλε κτο ος βα

τος π | 3 νε | 3 φε | 2 ε λη | 3 ο | 2 λο | 3 φω | 3 τε Δ
τος π νε φε ε λη ο λο φω τε Δ

τό τέλος ο Β' χορός

η | 2 τους | 2 πι | 2 στους | 2 α | 2 πα | 2 αν | 2 στως | 2 ε | 2 πι | 2 σκι | 2 α | 2 ζου | 2 σα Δ
η τους πι στους α πα αν στως ε πι σκι α ζου σα Δ

ΩΛΗ Ζ'

A' χορός

(B) 6 λ 0 | 2 νκ | 2 ε | 2 λα | 2 τρευ | 2 σαν | 2 τη | 2 κτι | 2 σει | 2 οι | 2 θε | 2 ο | 2 φρο | 2 νες
0 νκ ε λα τρευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες

πα | 2 ρα | 2 τον | 2 κτι | 2 ι | 2 σαν | 2 τα | 2 αλ | 2 λα | 2 πν | 2 ρο | 2 ος | 2 α
πα ρα τον κτι ι σαν τα αλ λα πν ρο ος α

πει | 2 λην | 2 αν | 2 δρει | 2 ως | 2 πα | 2 τη | 2 σαν | 2 τες | 2 χαι | 2 ρον | 2 τες | 2 ε
πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε

ψαλ λον γ πε ρυ υ μνη η τε π | 2 ο | 2 των | 2 Πα | 2 τε
ψαλ λον γ πε ρυ υ μνη η τε π ο των Πα τε

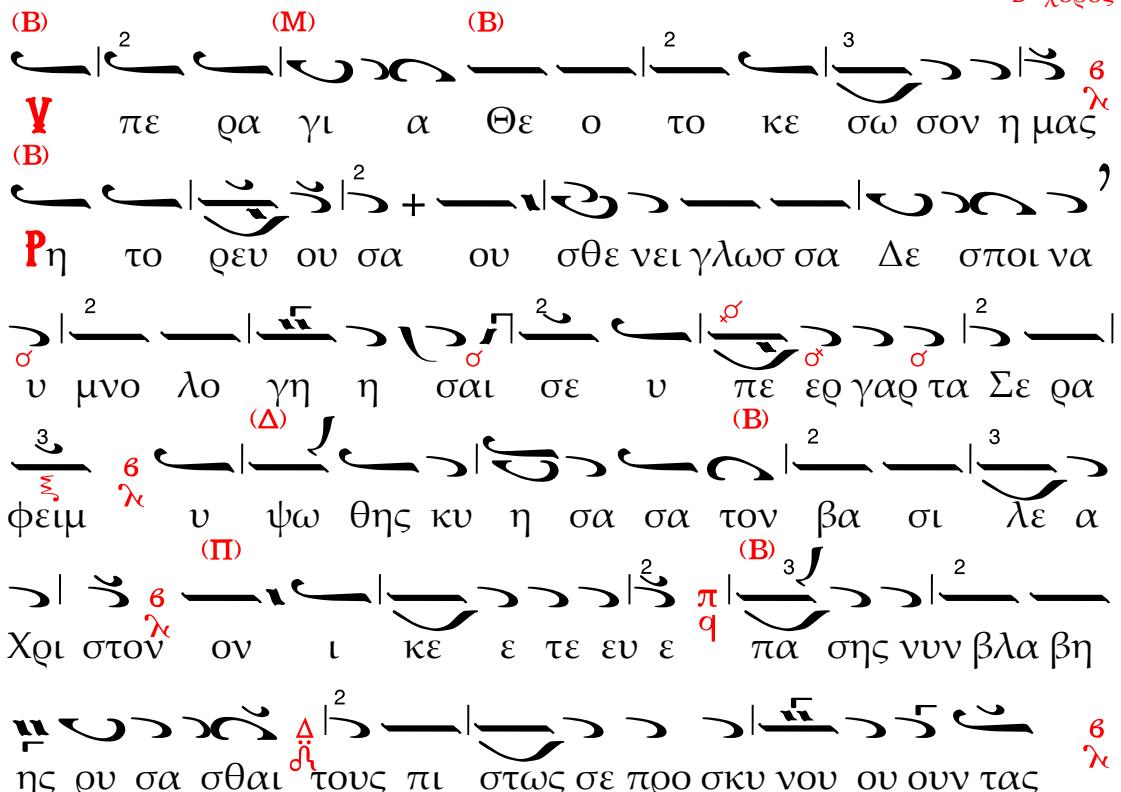
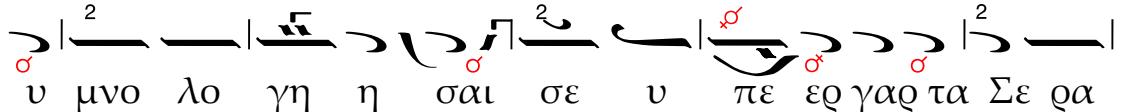
ρων | 2 Κυ | 2 ρι | 2 ος | 2 και | 2 Θε | 2 ος | 2 ευλογη | 2 το | 2 ο | 2 ος | 2 ει Δ
ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευλογη το ο ος ει Δ

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

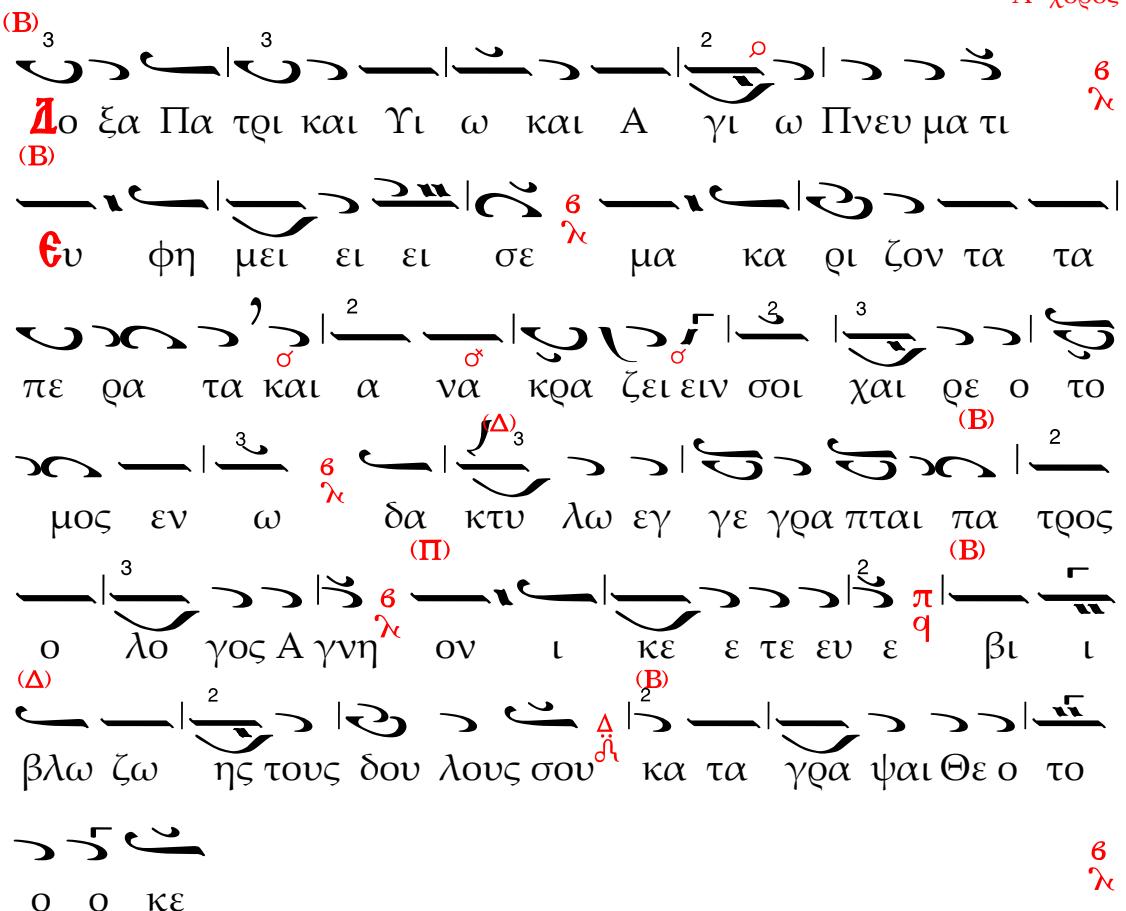
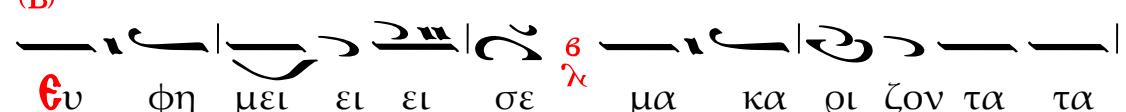
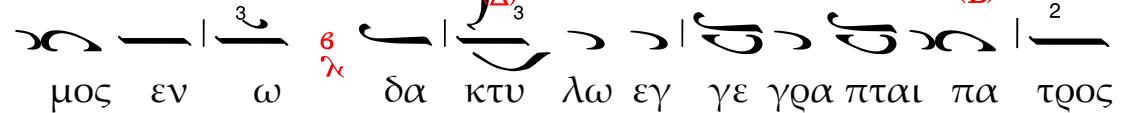
(B) Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 (M) Ι νυ μνου ου μεν σε βο ων τες χαι ρε ο χη
 (B) μα η λι ου του νο η του αμ πε λος α λη θι
 (B) νη τον βο τρυν τον πε πει ρον η γε ωρ γη
 (Π) σα σα οι νον στα αζο ον τα π τον τας ψυ χας
 εν φραι νον τα των πι στως σε δοξα ζο ο ον των

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

B' χορός

(B) πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 (B) Ρη το ρεν ου σα ου σθε νει γλωσ σα Δε σποι να
 (B) υ μνο λο γη η σαι σε υ πε ερ γαρ τα Σε ρα
 (Δ) φειμ υ ψω θης κυ η σα σα τον βα σι λε α
 (Π) χρι στον ον ι κε ε τε ευ ε πα σης νυν βλα βη
 ης ρυ σα σθαι τους πι στως σε προ σκυ νου ου ουν τας

A' χορός

(B) Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 (B) ευ φη μει ει ει σε μα κα ρι ζον τα τα
 πε ρα τα και α να κρα ζει ειν σοι χαι ρε ο το
 μος εν ω δα κτυ λω εγ γε γρα πται πα τρος
 (Δ) ο λο γος Α γνη ον ι κε ε τε ευ ε βι ι
 (Π) βλω ζω ης τους δου λους σου κα τα γρα ψαι Θε ο το
 ο ο κε

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

B' χορός

(B)

και νυ νν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

(B)

Ι κε τε εν ο ο μεν οι δου λοι σου και κλι νο
μεν γο νυ καρ δι ι ας η μων κλι ι νον το ου ους
σου Α γνη και σω σον τους θλι ψε σι βυ θι ζο
με νους η μας και συν τη η ρη η σον πα πα α
σης εχ θρων α λω σε ως

Δ Δ

τό τέλος ό A' χορός

την σην πο λιν Θε ο το ο ο κε

6 Δ

ΩΔΗ Η'

B' χορός
(Δ)

(B)

Παι αι δας εν α γεις εν τη κα μι ι νω ο
το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το Δ το
τε με εν τυ που με νος νυν δε ε νερ γου με ε
νος π η την οι κου με νην α πα σαν α γει ρει

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

(Π)
ψα αλ λου ου σαν ^Δ
^(Β) τον Κυ ρι ο ον υ μνει τε
τα α ερ γα και υ πε ρυ ψου ου ται εις παν τας
τους αι ω ω νας

6
λ

Α' χορός

(Β) (Μ) (Β)
πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
^(Δ)
Μη δυ υ ι τον λο γον υ πε δε ε ξω τον
πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα σας ^Δ
^(Π) γα λα κτι
ι ε ξε θρε ψας ⁶
^(Β) ^(Δ) νευ μα τι τον τρε φο ον τα πην
οι κου με νην α πα σαν Α γνη ω ψαλ λο ο μεν
τον Κυ ρι ο ον υ μνει τε τα α ερ γα και
υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω νας

6
λ

Β' χορός

(Β) (Μ) (Β)
πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
^(Δ)
Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα α τω το
με ε γα μν στη ρι ον τον το κου σου ^Δ
παι δες προ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

η — | παντας ^(Π)
 ο ει κο νι σαν ⁶ του το εμ φα νε στα α τα ^(Δ) με
 σον πν ^{ρος} ι στα με νοι και μη φλε γο ο με ε
 νοι ^(Π) α κη ρα τε ε α γι α πα αρ θε νε
(B) παντας ^Δ παντας ³
 ο θεν σε υ υ μνου ου μεν ^{ρο} εις παν τας τους αι ω ω

 νας ⁶
 νας ^λ
(B) πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶
(B) πρω ω ην α πα τη γν μνω θε εν τες στο
 λη ην α φθαρ σι ας ε νε δν θη μεν ^{ρο} τη κυ ο
(M) φο ρι α σου ^λ και οι κα θε ζο με ε νοι
(Δ) εν σκο τει πα ρα πτωσε ων φως κα το πτεν σα α
 μεν ^Δ παντας ² παντας ³ παντας ³ παντας ^(B)
 σε υ υ μνου ου μεν ^{ρο} εις παν τας τους αι ω ω νας ⁶
^λ

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΛΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

B' χορός

(B)³ Λοξα πα τρι και γι ω και α γι ω Πνευ μα τι
 Με κροι οι δι α σου ζω ο ποι ου ουν ται ζω
 η ην γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας
 ευ λα λοι οι οι α λα λοι πρω ην χρη μα τι
 ζο ον τες προι α πο κα θαι ρον ται νο σοι
 δι ω ω κο ο ον ται πνευ μα των α ε ρι ων
 τα α πλη θη ητ την ται Παρ θε ε νε βρο των η σω
 τη ρι ι α

A' χορός

Και νυ νυ και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην
 Η κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι ι αν δι
 η ης α πο γης εις υψος ηρ θη μεν χαι ροις
 πα αν τευ λο γη τε λη σκε πη και κρα ται ω ω μα

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

(Μ) Καὶ — | σοι — | ²τοῦ — | τοῦ — |
τει χος και ο χυ ρω μα των με λω δου ουν των
(Π) Α γνη ^Δτον ²Κυ ρι ο ον υ ³μνει ³τε ³τα α ερ γα π
(B) και υ πε ρυ ψου ου ται εις παν τας τους αι ω ω νας
το τέλος ο Β' χορός

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

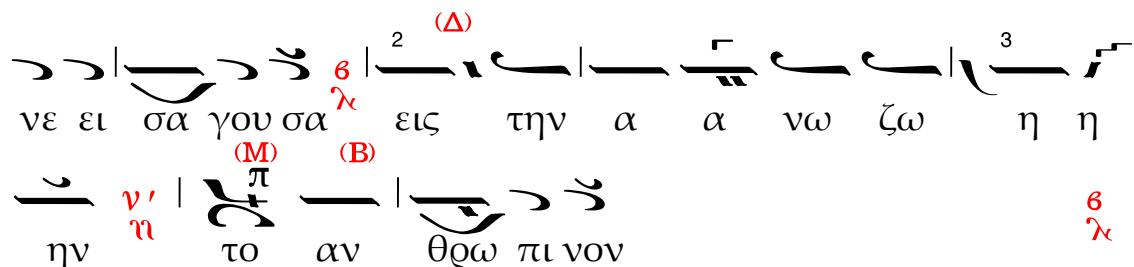
Β' χορός

(B) (M) (B) 6 Χαῖρε
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Ι να σοι πι στοι οι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν οι
 δι α σον της χα ρας με το χοι γε νο με νοι της
 α ι δι ου ρυ σαι η μα ας πει ρα σμου βαρ
 βα ρι κης α λω σε ως και πα σης α αλ λης
 πλη γης Δ δι α πλη η η η θος Δ Κο ρη πα ρα πτω
 σε ων ε πι ου σης βρο τοι οις α μαρ τα νου σιν

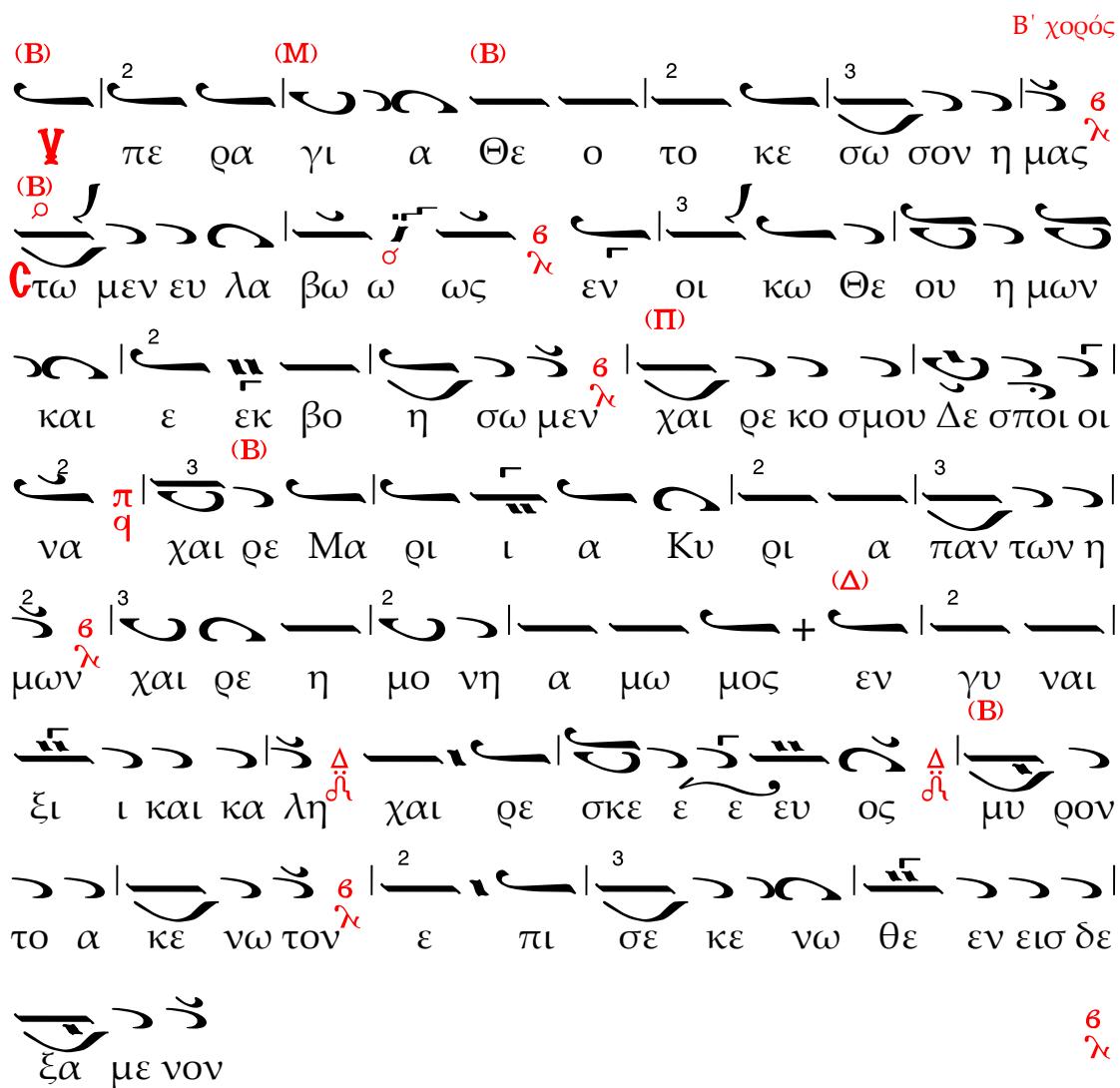
Α' χορός

(B) (M) (B) 6 Χαῖρε
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Ω φθης φω τι σμο ος η μων και βε βαι ω σις ο
 θεν βο ω μεν σοι Χαῖρε ρε α στρον α δυ ν ν τον
 ει σα γον κο ο σμω τον με γαν η λι ον Χαῖρε
 ρε Ε δεμ α νοι ξα σα την κε κλει σμε ε
 νην Α γνη Δ Χαῖρε ρε α στρον α δυ ν ν τον
 νην Α γνη Δ Χαῖρε ρε στρον α δυ ν ν τον

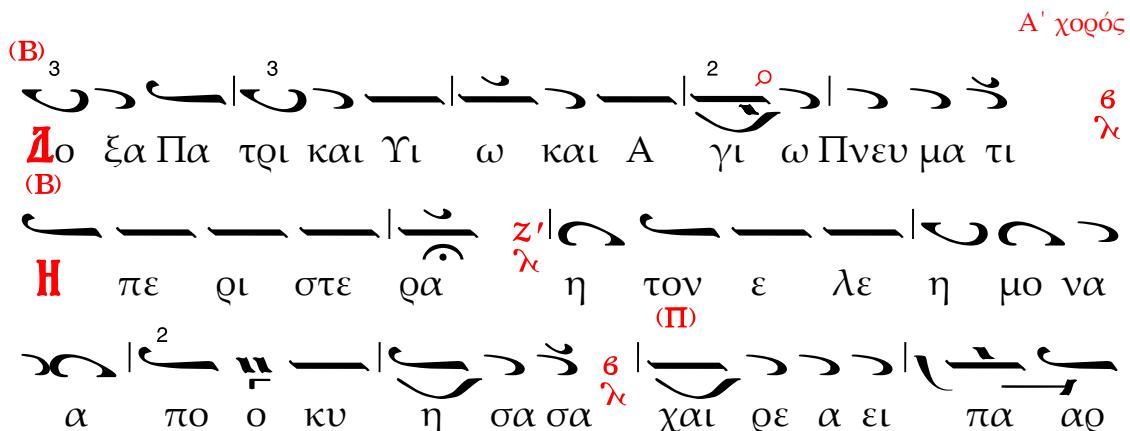
Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

 νε ει σα γου σα ^(Δ)
^(M) εις την α α νω ζω η η
 ην ^{v'} ^π το αν θρω πι νον ⁶ ^λ

B' χορός

 πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η μας ⁶ ^λ
 Κτω μεν ευ λα βω ω ως ^σ ^λ εν οι κω Θε ου η μων
 και ε εκ βο η σω μεν ^λ χαι ρε κο σμου Δε σποι οι
 να ^π ^q χαι ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α παν των η
 μων ⁶ χαι ρε η μο νη α μω μος εν γυ ναι
 ξι ι και κα λη ^Δ χαι ρε σκε ε ε εν ος ^Δ μυ ρον
 το α κε νω τον ^λ ε πι σε κε νω θε εν εισ δε
 ξα με νον ⁶ ^λ

A' χορός

 Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ⁶ ^λ
 Η πε ρι στε ρα ^{z'} ^λ η τον ε λε η μο να
 α πο ο κυ η σα σα ⁶ ^λ χαι ρε α ει πα αρ

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΚΛΟΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

θε ε ε νε ^(B)
 ο σι ων πα αν των χαι ρε το καν
^(M) ^(Δ)
 χη μα ⁶_λ των α θλη των στε φα νω μα χαι ρε α
^(B)
 πα αν τω ω ων τε ^Δ_λ των δι και αι αι αι ων ^Δ_λ
^(B)
 θει ον εγ κα λω πι σμα ⁶_λ και η μων των πι στω
⁶_λ
 ων το δι α σω σμα
^{B' χορός}
^(B)
 και νυ νν και α ει και εις τους αι ω νας των
⁶_λ
 αι ω νων α μην
^(B) ^(M) ^(B)
 φει σαι ο Θε ος της κλη ρο νο μι ας σου τας
² ³
 α μαρ τι ας η μων ⁶_λ πα σας παρα βλε πω ω ων
^(B)
 νυν ^π_ρ εις του το ε ε χων εκ δυ σω που σα σε
^(M) ^(Δ)
⁶_λ την ε πι γης α σπο ρως σε κυ ο φο ρη
^(B)
 η σα α σαν ^Δ_λ δι α με ε ε ε γα ^Δ_λ ε λε ος θε
⁶_λ
 λη σαν τα ⁶_λ μορ φω θη ναι χρι στε ε το αλ λο τρι
⁶_λ
 ον

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

“Τῇ Υπερμάχῳ” ἀργόν – δίχορον

Δημητρίου Ι. Παναγιωτοπούλου - Κούρου

Ἕκος πᾶν Νη

Α' χορός

Πυθμός 4σημος μέ έξαιρέσεις

Β' χορός

THE UPERMAXW

Α' χορός

B' χορός

(N) Λαλως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε αλ λως
 (N) ε χου ou σα α το κρα α α α το ος α προ σμα
 α α α α α α α α α προ ο σμα α
 α α α α α χη η η η το ο ο ο ο z' ξ' ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο α α α προ σμα
 α χη η το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Δ

Η ακολουθία του ακαείστου υμνου

Α' χορός

Β' χορός

THE UPERMAXW

Τῇ Ὑπερομάχῳ, δίχοοιον κατά στίχους
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Ἡχος Ἀπόλλυτης Νῆ

Α' χορός

Πυθμ. 4) σημος με ἐξαιρέσεις

(N)² α να γρα α φω ω ω σοι οι η πο ο
(N) ο ο λις σου ου Θε ε ο ο το ο ο ο
κε νθ

Η ακολουθία του ακαείστου υμνου

The image shows musical notation for a section of a Byzantine chant. The notation consists of a series of neumes (short vertical strokes) on a four-line staff. Red numbers and letters are used as annotations: '2 (N)' at the beginning of the first line, '2 (Δ)' above the third note of the first line, 'π q' above the first note of the second line, 'σ' above the first note of the fourth line, and 'χοδός' at the end of the second line. The lyrics are written below the staff: 'Ἄλλα λωσεῖς εἰς εἰς εἰς εἰς χού σα α α το κρα α το ος α προ σμα α α α α χη η η το ον'.

(N)² Εκ παν τοι οι ω ω ων με ε κιν δυ ν
A' χορός
νων ε λε ε εν θε ε οω ω σον

THE UPIERMAXO

Τό αύτό δίχορον,
κατά τήν γραφήν τῆς ἐξαγγελίας τοῦ Γ.Α.Σύρκα
Ηχος λαϊκή Νη

Πυθμ. 4) σημος με ἔξαιρέσεις

Β' χρόνος

Α' χροός

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Β' χορός

Αλαλως εεεεε χου σα το κρα α α

ατος αααα προ σμα αααα αα α

αχη ηη τοο ον

6
λ

Α' χορός

Εκ παν τοι οι ωωων με ε κιν δυυ

υνων ε λευ θεε ερω σοο οο

λοο οοο ον

ν
λ

Β' χορός

Ινα κρα ααζω ωωιν ιινα κρα α

ζωωω σοιχαι αιαι αιαι αιαι ζε νυν

υνυνυ φηη νυνφη ανυ

νυνυμ φεε εεν τεε εε εε εε εε εε

εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε

εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε εεε

ν
λ

THE SUPERMAXW

Ἐτερον σύντομον, ὡς αὐτό συνηθίζεται νά ψάλλεται ἀπό τὸν λαό.

Ἡχος λαλί Νη

τό τέλος

(Π) χαὶ οε νυ νυ φη α γνυ **(Δ)** φε εν τε ε ε ε ε **(Μ)** ν

Εἶτα, ὁ Ιερεύς πρό τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλει ἐμμελῶς τήν ὄρισμένην στάπιν των Οἴκων.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΟΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΣΤΑΣΙΣ Α

Αγγελος πρωτοστάτης, ούρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τὴ Θεοτόκω τὸ Χαῖρε (γ') καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
χαῖρε, δι' ᾧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοίς,
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Αγγέλων ὄφθαλμοίς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον,
χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ᾧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαῖρε, δι' ᾧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Αγία, ἔαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τήν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων,

Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα: Ἔκ λαγόνων ἀγνῶν, Υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοί. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω,

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις,
χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον,
χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουρανίε, δι' ᾧς κατέβη ὁ Θεός,
χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
Χαῖρε, τὸ τῶν Αγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα,

ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρόνητον τραῦμα,
Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα,
χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.
Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν.
χαῖρε, πιστῶν καταγάζουσα φρένας.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Λύναμις τοῦ Υψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τὴν Απειρογάμω. καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἄπασι, τοὶς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ, τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἀλμασιν ὡς ἀσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα,
χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα,
Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον,
χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.
Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν,
χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.
Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις,
χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.
Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα,
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα.
Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία,
χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε, μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἀγίου, ἔφη.

Ἀλληλούϊα.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΣΤΑΣΙΣ Β

Χκουσαν οἱ ποιμένες των Αγγέλων ύμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γατῷ Μαρίας Βοσκηθέντα, ἦν ύμνούντες εἶπον,

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ,

χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,

χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ,

χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοίς.

Χαῖρε, των Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,

χαῖρε, των ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν της πίστεως ἔρεισμα,

χαῖρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐγνυμνώθη ὁ Ἄδης,

χαῖρε, δι' ἣς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν ἄνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βιῶντες,

Ἀλληλούϊα.

Iδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ της Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τους ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ,

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ,

χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, της ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα,

χαῖρε, της τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα της ἀρχῆς,

χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,

ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

χαῖρε, ἡ του βιοβόρου όυομένη των ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα,

χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης,

χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἀπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν.

Αλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας του ψεύδους τὸ σκότος, τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ όυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον,

Χαῖρε, ἀνόρθωσις των ἀνθρώπων,

χαῖρε, κατάπτωσις των δαιμόνων.

Χαῖρε, της ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα,

χαῖρε, των εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοῆτον,

χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τους διψῶντας τὴν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τους ἐν σκότει,

χαῖρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή του μάννα διάδοχε,

χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ της ἐπαγγελίας,

χαῖρε, ἐξ ἣς ώραί μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος του παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι του ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων,

Αλληλούϊα.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΣΤΑΣΙΣ Γ

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ύμιν τοῖς ύπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ύμνησωμεν αὐτήν, βοῶντες:

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας,

χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα,

χαῖρε, των Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί,

χαῖρε, ξύλον εὔσκιόφυλλον, ύφ' οὐ σκέπτοναι πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὀδηγὸν πλανωμένοις,

χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,

χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή των γυμνῶν παροησίας,

χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν του κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑψος τους Αὐτῷ βοῶντας:

Ἀλληλούϊα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ των ἄνω οὐδόλως ἀπὴν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε; καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα:

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα;

χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, των ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα;

χαῖρε, των πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὅχημα πανάγιον του ἐπί των Χερουβείμ;

χαῖρε, οἴκημα πανάριστον του ἐπί των Σεραφείμ.

Χαῖρε, ἡ ταναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα;

ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαῖρε, δι' ἣς ἐλύθη παράβασις;

χαῖρε, δι' ἣς ἡ νοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς της Χριστοῦ βασιλείας;

χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως;

Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε; ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἵσχυσας; ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν:

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον,

χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα;

χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταὶ;

χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ των μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, των Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα;

χαῖρε, των ἀλιέων τὰς σαγῆνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα;

χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὄλκάς των θελόντων σωθῆναι;

χαῖρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Γῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ των ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὔτεπάγγελτος ἥλθε, καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος; ὅμοιώ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει;

Ἀλληλούϊα.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΣΤΑΣΙΣ Δ

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρέχοντων, δὸς γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλῃ τῆς παρθενίας.

χαῖρε, ἡ πύλῃ τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὴ νοητῆς ἀναπλάσεως.

χαῖρε, χορηγὴ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς.

χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν,

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα.

χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστᾶς ἀσπόδου νυμφεύσεως.

χαῖρε, πιστοὺς Κυρίων ἀρμόζουσα,

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων,

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἄπας, ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, ἵσαριθμους γὰρ τὴ ψάμμῳ ὀδάς, ἀν προσφέρωμέν σοί, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν, τοὶς σοὶ βοῶσιν,

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοὶς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον, τὸ γὰρ ἄϋλον ἀπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἄπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου,

χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα,

χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν,

χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον,

ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν όγυπον,
Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν,
χαῖρε, κρατήρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.
Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.
χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας,
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων
χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς
ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως,

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνούμεν σε πάντες, ὡς
ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε, ἐν τῇ σὴ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ
συνέχων πάντα τὴν χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοὶ πάντας.

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.
χαῖρε, Αγία Αγίων μείζων,
Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι.
χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε,
Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν.
χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων εὐλαβῶν,
Χαῖρε τῆς Ἔκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.
χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.
Χαῖρε, δι' ᾧς ἐγείρονται τρόπαια.
χαῖρε, δι' ᾧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία,
χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων
ἄγιωτατον Λόγον (**γ'**), δεξαμένη τὴν νὺν προσφοράν, ἀπὸ
πάσης όγυσαι συμφορὰς ἀπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι
κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας,

Ἀλληλούϊα

Η ακολουθία του ακαθίστου ύμνου

Ἀγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τὴν Θεοτόκων τὸ Χαῖρε (γ') καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτήν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ή χαρὰ ἐκλάμψει,

χαῖρε, δι' ἣς η ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ή ἀνάκλησις,

χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοίς,

χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὄφθαλμοίς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,

χαιρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον,

χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις,

χαῖρε, δι' ἣς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε

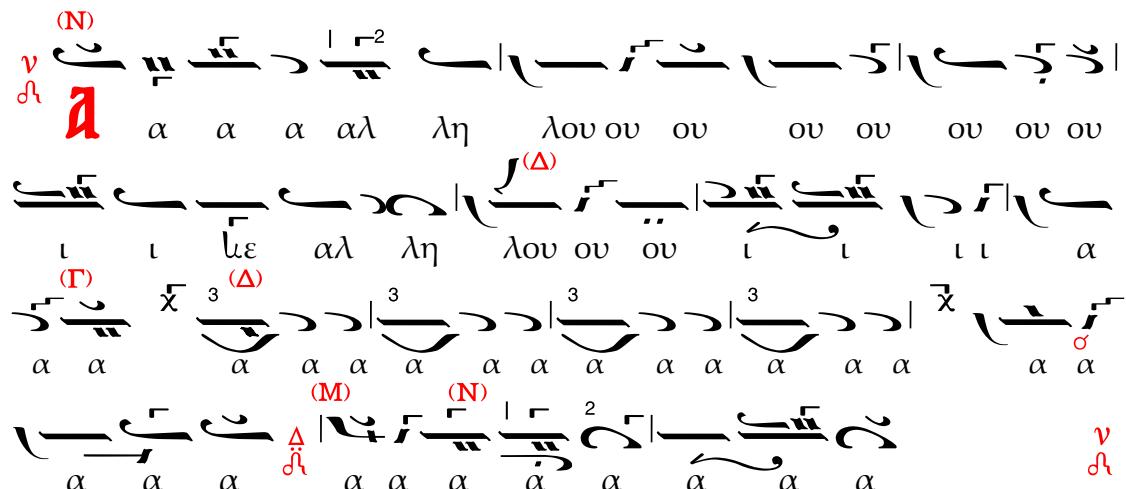
ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

“Χαῖρε Νύμφη” και “Ἄλληλοια”

Ἕκτος Ἀριδη

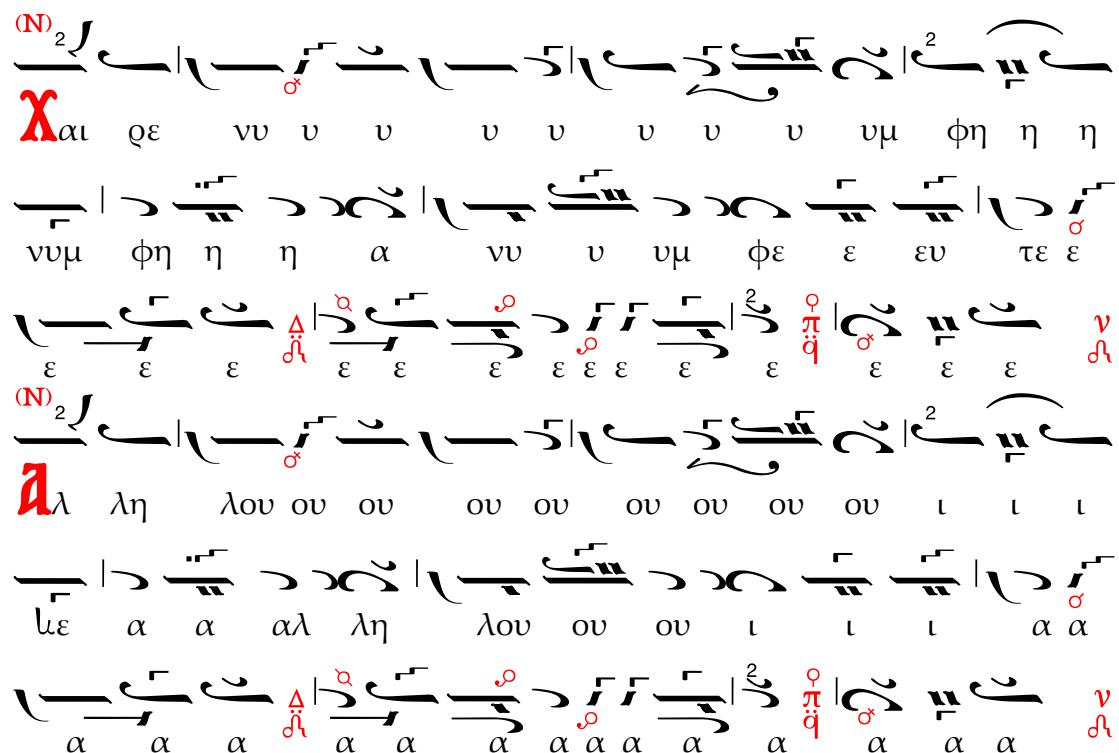
Μέλος Αρχαίου κατά προσαρμογήν Αντωνίου Χρ. Σύρκα

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

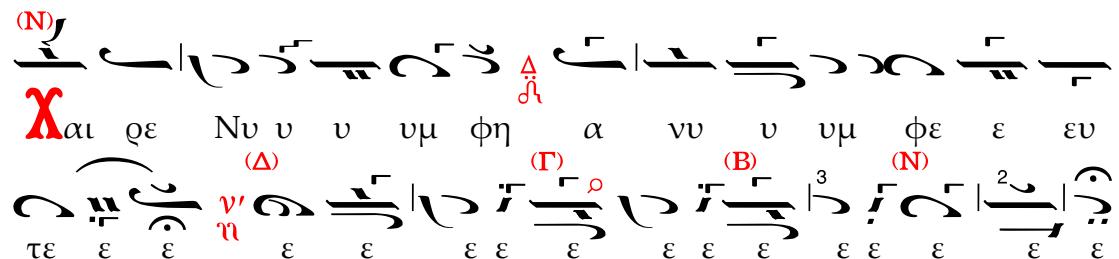
Ἐτερον ὑπό Νηλέως Καμαράδου

Ἕχος λαβεῖ Νη

Ἐτερον ὑπό Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἕκος Ἀρι Νη

Η ακολουθία του ακραιστού ύμνου

Ἐτερον ὑπό Κωνσταντίνου I. Πανᾶ

Ἡχος Ἀδη Νη

Ἐτερον ὑπό Κων. Α. Ψάχου

Ἕχος λαβεῖ Νη

Ἡχος Ἀρι Πα

Αντωνίου Χρ. Σύρκα

(Π) Χαι ρε νυ ν υ υ υ ν υ νυ φη α νυ ν

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἐτερον ὑπό Κωνσταντίνου Ι. Πανᾶ

Ἡχος Ἀπόπειρας

Η ακολουθία του ακαδεϊστου υμνου

Ἕκος Ἀττικαῖος

Αντωνίου Χρ. Σύρκα

Ὕχος Βαρύς Ζω τετράφωνος

Κωνσταντίνου Ι. Πανᾶ

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἐτερον ύπό Αντωνίου Χρ. Σύρκα
Ἡχος ὁ αὐτός

Η ακολουθία του ακαθίστου ύμνου

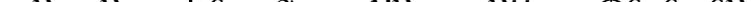
Ἐτεροι Ἐπωδοί τῶν Οἰκων ύπό Κ.Ι.Πανᾶ

^τ Ήχος ṣ τετράφωνος, ἵτοι ὁ Κε ώς Πα ο μέ βάσιν τοῦ Ιερέως, ώς
ο ἄνω Πα' κατά τριφωνίαν χαμηλοτέρα.

Xai αι αι αι αι αι οε ε ε ε πιά

vv v v v v vμ φη **χ**
v vμ φη η α

 vv v v v $\overset{\circ}{v}$ $\overset{.}{v}$ $\overset{.}{\alpha}$ $\overset{.}{\epsilon}$ $\overset{.}{\mu}$ $\overset{.}{\phi}$ $\overset{.}{\epsilon}$ $\overset{.}{\epsilon}$ $\overset{.}{\nu}$ $\overset{.}{\tau}$ $\overset{.}{\epsilon}$

ε ε ε ε

A αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

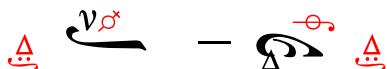
Α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι

α α α α + αλ λη λου ου ου α α

$$\int_{\alpha}^{\alpha} \int_{\alpha}^{\alpha} \int_{\alpha}^{\alpha} \int_{\alpha}^{\alpha}$$

Ἄλιος Διαλέκτῳ

Μέ βάσιν του Ἱερέως ως Διῆς ως ἄνω Νη^τ κατά τοιφωνίαν χαμηλοτέρα.

 The chart shows the pronunciation of the letter 'ai' in various Uralic languages. The rows are as follows:

- X**: ai
- ai**: ai
- ai**: ai
- ai**: ai
- gε**: ε
- ε**: ε
- ε**: ε
- ε**: ε
- vv**: v
- v**: v
- v**: v
- v**: v
- vμ**: v

 The letter 'ai' appears in the first four rows. The letter 'ε' appears in the fifth through eighth rows. The letter 'v' appears in the ninth through twelfth rows. The letter 'vμ' appears in the thirteenth row. The letter 'X' appears in the first row.

ΕΠΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

ءَيْمَنَةَ وَهُنَّ مُؤْمِنُونَ

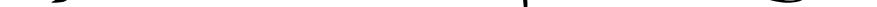
ᾳ α α αλ λη η η η η λου ου ου ου ου ου

— — — — — | — — — — — | — — — — — |
ι λε αλ λη λου ου ου ι α α α α

الْمَلَكُوْنَ الْمُكَبِّرُونَ

Ἄχος Δι εν μίξει μέ Πα

Χαὶ αἱ οἱ εἱναι γενέσθαι τοῖς φησιν αἱ

 vv v v v v v v φ (Π)
 λε α vv v νμ φεευ

α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ου ι α

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Δ

΄Ηχος Γαφό

Χαι ρε νυ ν υ νυ μ φη η η
η νυ μ φη α νυ νυ μ φε ε ε εν τε ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι
ι ιε Αλ λη λου ι ι ι ι α α α α α

ια α α α α α α

Γαφό

Μετά τά το πέρας τῶν Οἰκων, ψάλλεται τό “Τῇ Υπερμάχῳ” σύντομον, δίχορον

΄Ηχος λαδί Νη

Τη ν περ μα α α χω στρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ρι ως λυ τρω θει ει ει σα τω ων δει νων

εν χα ρι στη ρι ι α ρι α να γρα φω σοι η

πο λι ις σου Θε ο το κε ρι αλ λως ε ε ε χου

ΕΠΙΩΔΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον ^(N)
 (Π) εκ παν τοι
 ων με κιν δυ νων ε λευ θε ε ρω ω ω σον ^(N)
 (Π) (Δ) ^(M)
 κρα ζω ω σοι ^(Δ) χαι ρε νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε ε ε
 ε ^ν
^ρ

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Στή συνέχεια ό Αναγνώστης τό Τρισάγιον

Άγιος ό Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ γ'**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σῆμερον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὅῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ιερεύς : ‘Οτι Σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία

‘Ο Αναγνώστης τό Κοντάκιον.

Τήν Α' Παρασκευήν λέγεται τό:

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίω ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Τάς ἄλλας Παρασκευάς τό ἐπόμενον

Ως ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τήν Ἐκκλησίαν σου, διά τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τήν Ε' Παρασκευήν τό

Τῇ Υπερμάχω Στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθείσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε.

ΤΟ ΤΡΙΑΓΓΙΟΝ ΤΟ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΧΕΣ

Άλλ' ώς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης τό Κύριε ἐλέησον μ' (40)

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνιστον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρον· καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ γ'**). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ιερεύς : Ό Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ τήν εὐχήν τοῦ Θεοῦ Ἐφραίμ
“Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...”

Ο Αναγνώστης : Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ γ'**), καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς, Παναγίᾳ Παρθένε.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Εύχη εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε,
Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ Σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις
τῶν εἰς Σὲ προστρέχοντων καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ
καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με, τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν
αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξειν ὅλον ἔμαυτὸν
ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ὁρθυμίᾳ γνώμη
δοῦλον γενόμενον· Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἀσώτῳ καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ όυπαρῶν χειλέων προσφερομένην
Σοι δέησιν. Καὶ τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον,
τῇ μητρικῇ Σου παροησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ
κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ
παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς
μετάνοιαν καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ
με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ
φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς
σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου,
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ
φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με όυομένη κολάσεως,
καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν
κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως,
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα
δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ καὶ
τῷ παναγίᾳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εύχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

ΤΟ ΤΡΙΑΓΓΙΟΝ ΤΟ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΧΕΣ

Kαὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπτανσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίας κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δῶρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν κριμάτων ἐν ἔαυτοῖς ἀπαράθρανστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Τπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

H ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τριάς Ἅγια, δόξα Σοι.

Tὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Τῇ Α' Παρασκευῇ τῶν Χαιρετισμῶν, ὁ Ἱερεύς ἀναγινώσκει τήν Εὐαγγελικήν περικοπήν τῆς Παννυχίδος (Ἰωάννου 1ε' 1-7)

Ο Ιερεύς : Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἵκετεύσομεν.

Σοφία, Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός : Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ιερεύς : Ἐκ τοῦ κατά Ιωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα Πρόσχωμεν.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἱρεῖ αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἡδη ύμεις καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, δν λελάληκα ύμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ύμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἔαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὗτος οὐδὲ ύμεις, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ύμεις τὰ κλήματα. Οἱ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἔξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ὄγηματά μου ἐν ύμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ύμῖν.

Ο Χορός : Δόξα σοι, Κύριε δόξα σοι.

Ο Ιερεύς : ἀμέσως τήν Απόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων, (τῶν Ἀγίων τῆς ήμέρας καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ) καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Χορός Αμήν.

Εἶτα ὁ Ιερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Ἐύξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπερ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπερ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπερ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Ἐύξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (γ').

Καί εὐθύς οἱ χοροί φάλλουν τό ἐπόμενον.

Μέλος ἀργόν εἰρμολογικόν.

Ἡχος Γα

(M) υ ^ρ ^η ^τ | ^ω ^{ραι} | ^{αι} ^{αι} | ^ο ^ο ^ο ^ο ^{τη} ^η ^η
λε ην ω ραι αι αι ο ο ο ο τη η η
 τα ^α ^α ^α | ^α ^α ^α ^{τη} ^{ης} | ^{πα} ^{αρ} ^{θε} ^ε ^{νι}
^α ^α ^α | ^α ^α ^α ^{ης} ^{πα} ^{αρ} ^{θε} ^ε ^{νι}
^α ^α ^α | ^α ^α ^α ^{ης} ^{πα} ^{αρ} ^{θε} ^ε ^{νι}
 ας Σου ου ου ^{και} ^{το}
 ν ^ε ^ε ^ε ^{πε} ^ε ^ε ^{ερ} ^{λα} ^α ^{αμ} ^{προ} ^ο ^ο ^ο
 ον ^{το} ^ο ^{τη} ^{ης} ^α ^α ^{γνει} ^{ει} ^{ει} ^{ει} ^{ει}
 ει ^{ει} ^{ας} ^{Σου} ^{ου} ^{ου} ^{και} ^ο ^{Γα} ^α ^{βρι} ^η ^η
 ηλ ^{κα} ^{τα} ^α ^α ^{πλα} ^α ^α ^{γει} ^{ει} ^{εις} ^ε ^{βο}
 ο ^ο ^ο ^α ^α ^{Σοι} ^{Θε} ^ε ^ε ^ο ^{το} ^ο
 ο ^ο ^ο ^{κε} ^ε ^{ποι} ^{οι} ^{οι} ^{ον} ^{Σοι} ^ε ^ε ^{εγ}
 κω ^ω ^ω ^ω ^ω ^{μι} ^ι ^ο ^ο ^{ον} ^{προ} ^ο ^{σα}
 α ^{γα} ^α ^{γω} ^ω ^ε ^ε ^ε ^{πα} ^α ^α ^α ^α ^α
 ξι ^ο ^ο ^{ον} ^{ον} ^{τι} ^{τι} ^ι ^{δε} ^ο ^{νο} ^ο ^ο

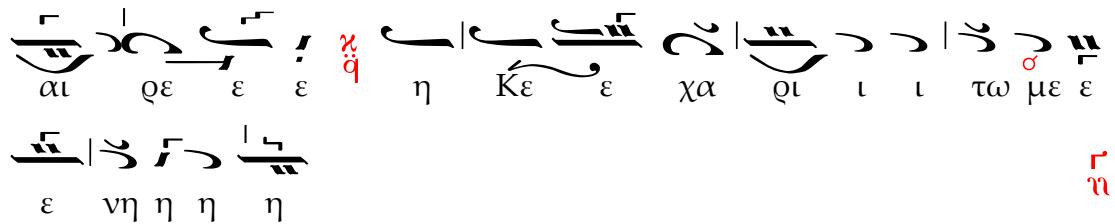
Η ακολουθία του ακαθίστου ύμνου

μα α σω ω ω ω σε ε α πο ο ο ρω ω
 ω ω και αι ε ε ξι ι στα α μαι αι δι ο ω ως
 προ ο σε τα α α α γη η ην βο ο ω ω
 ω σοι χη { χαι αι ζε ε η η Κε ε χα ρι
 τω με ε ε νη η η η η η η η η η η η η η η

έτερα θέσις

{ * — — — — — — — — — — — — }

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

Το αύτό είς σύντομον είρημολογικόν μέλος.

Άντωνίου Χρ. Σύρκα

Ἄχος Γα

Την ω ραι αι αι ο ο ο τη τα α α α της
 Παρ θε νι τ ας σου και το ν ν ν πε ερ λαμ
 προ ο ο ο ον το της α γνει ει ας σου ο
 Γα βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το
 ο ο κε ποι ον σοι ε ε γ κω ω μι ο ο
 ο ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι ον η τι δε ο
 νο μα σω ω ω σαι α πο ρω και αι ε ξι στα μαι
 δι ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω ω
 σοι χαι αι αι ρε η Κε χα ρι ι τω με ε
 ε νη η η η

Γ

η

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ό Ιερεὺς Δι' εὐχῶν... ό Χορὸς Αμήν.

Εἰς τήν Ἀπόλυσιν. Εὐλογοῦντος Αρχιερέως

Ἄλιος Ἀλί

Ἄλιον Δε σπο την και Αρ χι ε ρε α η μων Κυ
 ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη Δε σπο τα
Ἄλι εις πολ λα ε τη Δε ε σπο τα εις πολ λα
Ἄλι ε τη Δε ε σπο τα α α

Οἱ εὐχές
 πρὸς τήν ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
 καὶ τόν ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ¹

Ἄλιος Λαζαρός

Ἄλιοι σπι λε α μο λυν τε α φθο ρε α α
 χραν τε **Ἄ**λιοι α γνη η Παρ θε νε Θε ο νυμ φε Δε σποι
 να **Ἄ**λιοι η Θε ον Λο γον τοις αν θρω ποις τη πα
 ρα δο ο ξω σου κυ η σει ε νω ω ω ω σα
 σα **Ἄ**λιοι και την α πο σθει σαν φυ σιν του γε

¹ Τό ύπόδειγμα μελωδικῆς ἀπαγγελίας τῶν Εὐχῶν πού παρατίθεται εἶναι ἀπό χειρόγραφον τοῦ ἀειμνήστου Ἰατρού – Πρωτοψάλτου Γεωργίου Αντ. Σύρκα (1976)

ΟΙΕΥΧΕΣ ΠΡΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΕΜΜΕΛΙΩΣ

νους η μων **π'** **q'** τοις ου ρα νι οις συ να α α ψα σα **v'** **η'**
 η των α πηλ πι σμε νων μο ο ο ο νη ελ
 πις **z'** **χ'** και των πο λε μου με νων βο η θει α **v'** **η'**
 η ε τοι μη αν τι λη ψις των εις σε ε προ στρε
 χο ο ο ον των **χ'** και παν των των χρι στι α νων το κα τα
 φυ γι ον **v'** **η'** μη βδε λυ ξη με τον α μαρ τω λον
 τον ε να γη **χ'** τον αι σχροι οις λο γι σμοις και λο γοις
 και πρα ξε σιν ο λον ε μαν τον α χρει ω ωσαν
 τα **z'** **χ'** και τη των η δο νων του βι ου ρα θυ
 μι α γνω ω μη η **Δ'** δου λον γε νο ο ο με νον **v'** **η'** αλλ
 ω ως τον φι λαν θρω που Θε ου Μη τηρ φι
 λαν θρω πως σπλαγχνι σθη τι επ ε μοι οι τω α
 μαρ τω λω και α σω ω ω ω τω **χ'** και δε ξαι μου
 την εκ ου πα ρων χει λε ων προ σφε ρο με νην σοι
 δε **ε** η σιν **v'** **η'** και τον σο ον γι ον και η μων

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Δε σπο την και Κυ υ ρι ον **ν' η** τη μη τρι κη σου παρ
 οη σι α χρω με νη δυ σω πη σον **ζ' ρχ** να α νοι
 ξη κα μοι τα φι λανθρω πα σπλαγχνα της αν του α
 γα θο τη τος **ζχ** και πα ρι δων μου τα α να ρι ιθ
 μη τα πται αι αι αι σμα τα **ζχ** ε πι στρε ψη με προς
 με τα νοι α αν και των αν του εν το λων ερ
 γα την δο κι μο ον α να δει ει ει ει ει **ν' η**
 και πα ρε σο μοι α ει ως ε λε η η μων
 και συμ πα θης και φι λα α α α γα θος **ζχ** εν με
 εν τω πα ρον τι βι ω θερ μη προ στα α α της
 και βο η θος **ζχ** τας των ε ναν τι αν ε φο δους α
 πο τει χι ζου σα α **Ἄ** και προς σω τη ρι αν κα θο δη
 γου ου σα με **ν' η** και εν τω και ρω της ε ξο
 δου μου την α θλι αν μου ψυ χην πε ρι ε ε
 που σα **ζχ** και τας σκο τει νας ο ψεις των πο νη

ΟΙΕΥΧΕΣ ΠΡΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΕΜΜΕΛΙΓΑ

— Καταβατικόν + — Ιερά γραφή —
ρων δαι μο νων πορρω αν τη ης α πε λα α α α αν
— Β' οντοτήτων' —
νου σα **ν** εν δε ε τη φο βε ρα η με ρα της
κρι σε ως της αι ω νι ου με ρυ ο με
— Αποκαταστατικόν —
νη κο λα α α α σε ως **ζ** και της α πορρη του
| — Αποκαταστατικόν —
δο ξης του σου Υι ου και Θε ου η μωων κλη ρο νο
— Αποκαταστατικόν —
μον με α ποδει κνυ **υ** ου σα **ν** Ης και τυ χοιμι Δε
— Αποκαταστατικόν —
σποι να α α α μου **ζ** **χ** **υ** πε ρα γι α Θε ο το
— Χριστιανικόν —
κε δι α της σης με σι τει ας και αν τι
— Αποκαταστατικόν —
λη η η η ψε ως **ζ** χα ρι τι και φι λαν θρω πι
— Αποκαταστατικόν —
α του μο νο γε νους σου Υι ου του Κυ ρι ου
— Προτετραγωνικόν —
και Θε ου **π'** **ρ** και Σω τη ρος η μων Ι η σου Χρι στε
— Χριστιανικόν —
Ω πρε πει πα σα δο ξα τι μη και προ σκυ **υ** **υ**
— Αποκαταστατικόν —
υ νη σις **ζ** συν τω α ναρ χω αν του Πα τρι και
— Αποκαταστατικόν —
τω πα να γι ω και α γα θω και ζω ο ποι ω
— Προτετραγωνικόν —
αν του Πνε ε ε ευ μα τι **ζ** **χ** νυν και α ει **π'** **ρ** και εις

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

τους αι ω νας τω αν αι ω νων **ν'** **η** ό χορός τό **λ** μην **ν**
ν' **κ**αι δο ος η μιν Δε σπο τα προς υ πνον α πι
 ου ου ου σιν **ζ** α να α παν σιν σω μα το ος και
 ψυ χης **ν'** και δι α φυ λα ξον η μας α πο του
 ζο φε ρου υ πνον της α μαρ τι ι ι ας **ζ** και α
 πο πα σης σκοτει νης **π'** **η** και νυ κτε ρι νης η δυ πα
 θει ει ει ας **ν'** παν σον τας ορ μας των πα θων **χ** σβε σον τα
 πε πν ρω με να βε ε ε λη του πο νη ρου **ζ** τα καθ
 η μων δο λι ι ι ως κι νου ου ου ου με να
ν' **τ**α της σαρ κος η μων ε πα να στασεις κα τα
 α στει λον **ζ** και παν γε ω δες και υ λι κον η
 μων φρονη μα α κοι οι οι οι μη σον **ν'** και δω ω
 ρη σαι η μιν ο Θε ος γρη γορον νουν σω φρο να
τα λο γι σμον **ζ** καρ δι αν νη η φου σαν **λ** υ πνον ε λα
 φρον **π'** **η** και πα α σης σα τα νι κης φαν τα σι ας

ΟΙΕΥΧΕΣ ΠΡΟΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΕΜΜΕΛΙΩΣ

α πηλλαγ με ε ε ε ε ε νον **ν** δι α να α α
στη σον δε η μας εν τω και ρω της προ σεν χης
ε στη ριγ με νους εν ταις εν το λαι αι αις σου **ζ** και
την μνη μην των σων κρι μα των εν ε αν τοις α πα
ρα θραυστον ε ε ε χον τας **ν** Παν νυ ν ν χι ον η
μιν **ν** την σην δο ξο λο γι αν χα α α ρι σαι **ζ** εις
το ν μνειν και εν λο γειν και δο ξα ζειν το πα αν τι
μον και με γα λο πρε πες ο νο μα α α σου **ζ**
του Πα τρος και του Υι ου και του Α γι ου Πνε ευ
μα τος νυν και α ει **π** και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω ω νων ο χρονος το **μην**

ν' Υ πε ρεν δο ξε α ει πα αρ θε νε ευ λο
γη με νη Θε ο το ο ο ο κε **z' Χ** προ σα γα γε την
η με τε ραν προ σεν χην **z' Χ** τω Υι ω σου και Θε

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

— + σ | ρ | ι | ρ | γ' — — — —
 ω η μων και αι τη σαι ι να σω ση δι α

σου τας ψυ χα ας η μων
ν' α'

ν' α' **Η** ελ πις μου ο Πα τηρ κα τα φυ γη η η μου

ο γι ος σκε πη μου το Πνευμα το Α α α α γι

ον τρι ας α γι ι α δο ξα σοι
ν'

ν' α' **Τ**ην πα σαν ελ πι δα μου εις σε α να τι ι ι

ι θη μι χ' Μη τηρ του Θε ου π' η' φυ λα ξον η μας

υ πο την σκε ε ε πην σου
ν'